

ad § 70. Under Hensyn til det Almenes Interesser bør den enkelte Grundejer ikke have Ret til at nægte Magistraten Tilladelse til paa hans Ejendom at anbringe Gadenavne, Nivellementsplader, Brandhaane-Skilte m. v. En Forpligtelse med Hensyn til Gadenavne (endog saaledes at vedkommende Ejere selv skal anbringe dem) er vel givet ved Politivedtægten § 54; men Tilladelse til at anbringe f. Eks. de smaa Nivellementsplader, der anvendes her i Byen, maa søges hos vedkommende Ejere.

ad § 71. Jfr. Bgl. 89, § 22, a.

Angaaende Motiverne til den Gradation med Hensyn til Ejendommens Bebyggelsestæthed efter deres større eller mindre Afstand fra Byens Centrum, der er bragt i Forslag ved nærværende Paragrafs Bestemmelser, skal Udvalget henvise til sine Bemærkninger til § 63. I øvrigt kan det med Hensyn til Enkeltheder fremhæves, at Udvalget — om end med nogen Betænkelighed fra enkelte Medlemmers Side — har foreslaaet de nu gældende Bestemmelser bibeholdt for den virkelige gamle Bys Vedkommende af Hensyn til de derværende Byggegrundes store Værdi, at man noget har skærpet Bestemmelserne, saa vidt angaar de ydre Bydele, og at der navnlig — naar Paragraffen sammenlignes a l e n e med Bgl. 89, § 22, a — er foreslaaet Skærpselser med Hensyn til Grunde i Byens yderste Dele. Selv for disse sidstnævnte Grundes Vedkommende er Bestemmelserne dog ikke fuldt saa strenge som de, der nu gælder for hele Frederiksberg, Valby og store Dele af Sundbyerne, og ikke strengere end de, der gælder for Brønshøj (se Bygningslov for Frederiksberg, § 22 b, Bygningsreglement for Valby, § 22 b, Bygningsreglement for Sundbyerne, § 13 [som ændret ved Bekendtgørelse af 21. December 1901] og Brønshøjs Bygningsreglement § 27, a og b).

Ved Paragraffens Pass. 4 er foreslaaet en lille Lempelse vedrørende Opførelsen af Retiradebygninger, Smaaskure o. lign., som Udvalget har fundet rimelig.

ad § 72. Jfr. Bgl. 89, § 22, c.

ad § 73. Jfr. Bgl. 89, § 22, d, § 22, f, 1ste og 2det Punktum, og § 4.

ad § 74. Jfr. Bgl. 89, § 23.

ad § 75. Jfr. Bgl. 89, § 22, f, sidste Punktum.

ad § 75. Jfr. Bgl. 89, § 22, b, og e.

Den foreslaaede Bestemmelse er nødvendig, hvis man ikke vil udsætte sig for, at et lille Grundstykke som de, der navnlig findes i den gamle By, ganske taber sin Værdi, naar Bygningerne derpaa nedbrænder eller forfalder. Ødelægger Ilden Bygninger paa større Dele af et Bygefelt, eller forfalder flere saadanne Bygninger samtidig, vil det derimod næppe blive nødvendigt at ty til de her foreslaaede Nødsbestemmelser; der vil i saa Tilfælde naturlig kunne skrives til kommunal Omlægning.

ad § 76. Der er næppe Grund til at tro paa nogen varig Standsning af den Bevægelse hen imod en »City«-Dannelse i det gamle København, som de sidste Aar har været Vidne til, og da denne Bevægelse med Nødvendighed har været ledsaget af en Bevægelse af Beboelseslejligheder mod Byens Omkreds, maa den vistnok i det hele hilses med Glæde. Men Byggegrundene i den gamle By kan vanskelig fordelagtigt anvendes til Opførelse af Forretningsbygninger, naar der ikke med Hensyn til disse kan indrømmes visse Lempelser. Det er saadanne Lempelser, Udvalget bringer i Forslag ved nærværende Paragraf, i det Omfang, man efter Forholdene har fundet passende.

ad § 77. Jfr. Bgl. 89, § 24, 1ste Punktum, og § 63.

Angaaende Bestemmelserne om Udfærdigelse af en særlig Bygnings-Vedtægt henvises til Udvalgets foranstaaende almindelige Bemærkninger til det her behandlede Lov-Afsnit.

ad § 79. Jfr. Bgl. 89, § 25 og § 26, 1ste Punktum.

ad § 80. Jfr. Bgl. 89, § 27.

ad § 81. Jfr. Bgl. 89, §§ 29—31.

ad § 82. Jfr. Bgl. 89, § 26, næstsidste og sidste Punktum, §§ 36—38 og § 44.

ad § 83. Jfr. Bgl. 89, § 32, § 53 og § 66, c.

ad § 84. Jfr. Bgl. 89, § 40, 1ste og 4de Punktum.

En nogenlunde simpel og samtidig udtømmende Bestemmelse af, hvad der efter en Byggelov bør forstaas ved et Beboelsesrum, er det næppe muligt at give. Den Definition, Bgl. 89 giver, er ikke tilfredsstillende og kan give Anledning til Urimelighed, som naar Lagerrum til Varer, der ikke taaler Kulde, maa forsynes med Dampovne og af den Grund maa behandles som Beboelsesrum. Udvalget har da foreslaaet at følge det samme Princip, som følges f. Eks. i Berlin (se: Baupolizeiordnung für den Stadtkreis Berlin vom 15. Aug. 1897, § 37 [som affattet i Henhold til Politiforordning af 25. Oktober 1901]): at angive, hvilke Rum der i k k e skal anses som Beboelsesrum.

ad § 85. Jfr. Bgl. 89, § 50, 3die og 2det Punktum.